

Co słyhać?

56. Szkoła Matematyki Poglądowej Matematyzacja odbyła się w dniach 25–29 sierpnia 2017 roku w Hotelu „Relaks” w Woli Duckiej koło Otwocka.

Jak napisano we wstępie do Abstraktów wykładów: *Sztuka przetwarzania problemów z realu w pytania ze świata matematyki nazywa się matematyzacją. Nie istnieje – przynajmniej dotychczas – żadna ogólna metodologia uprawiania tej sztuki. Metodologii może i nie ma, ale nie ma też chyba żadnej dziedziny ludzkiego życia, w której nie używano by odpowiednio dobranych modeli matematycznych!*

Podczas poszczególnych dni „tematycznych” Szkoły prelegenci starali się pokazać, jak matematyka służy do opisu „ich światów”. A światy te były różne – piątkowe odczyty dotyczyły **MATEMATYKI W TECHNICIE**, sobotnie – przekonywały, że **MATEMATYK MATEMATYKOWI MATEMATYKIEM**, z niedzielnych – wyłaniał się **ZMATEMATYZOWANY CZŁOWIEK**, poniedziałkowe – zbliżały słuchaczy do **MATEMATYKI ŻYCIA**, wreszcie wtorkowe – próbowały im wytłumaczyć, czym jest i co ma wspólnego z matematyką **SZTUCZNA INTELIGENCJA**.

Słuchacze dowiedzieli się, między innymi, jakie teorie sieciowe wykorzystuje się w socjologii, jak można modelować preferencje oraz nierówności społeczne, poznali historię matematycznych zmagania z falami grawitacyjnymi, obejrzeni geometrię rzutową z różnych stron, przekonali się, że matematyka jest przydatna w analizie genomu człowieka oraz w poszukiwaniu strukturalnych i funkcjonalnych połączeń w ludzkim mózgu, a także zobaczyli, że sztuczna inteligencja może pomóc w optymalizacji ruchu drogowego.

Laureatem Medalu Filca został tym razem Tomasz Łuczak, który w swoim odczycie opowiadał o tym *Jak Erdős rzucając monetą, twierdzenia dowodził.*

Tradycyjnie, w poniedziałkowy wieczór, odbył się Konkurs na Wzorowego Słuchacza, a uczestnicy rozgrywki finałowej (czyli ci, którzy w eliminacjach najlepiej odpowiedzieli na różne – czasem humorystyczne, a czasem merytoryczne – pytania związane z wysłuchanymi odczytami) próbowali (z wielkim trudem i bez pomocy żadnego modelu matematycznego) rozwiązać rebus obrazkowy.

57. Szkoła Matematyki Poglądowej Nie uwierzę, póki nie zobaczę odbyła się w dniach 26–30 stycznia 2018 roku również w Woli Duckiej koło Otwocka.

Ponoć Cantor, po stwierdzeniu równoliczności odcinka i kwadratu, napisał: Udowodniłem to, ale w to nie wierzę! – to cytat ze wstępu do Abstraktów wykładów, świetnie oddający ideę tej Szkoły.

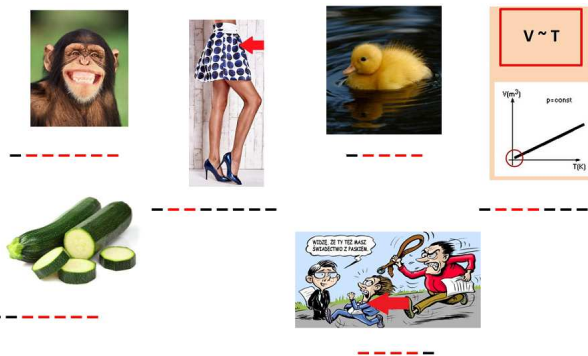
Dni tematyczne zagościły na Szkołach już na stałe, więc i tym razem codziennie słuchacze dostawali dawkę wykładów z różnych „krajów matematycznych”: w piątek były to **LICZBY**, w sobotę **ANALIZA**, w niedzielę **TEORIA MNOGOŚCI**, w poniedziałek **GEOMETRIA I TOPOLOGIA**, zaś na wtorkowy deser przygotowano **NIEPRAWDOPODOBIENSTWO**.

Prelegenci w sposób jak najbardziej poglądowy usiłowali – i tu znów adekwatny cytat ze wstępu do Abstraktów wykładów – *pokazywać „obcokrajowcom” urodę swojego miejsca na matematycznej ziemi.*

Zastanawiali się także, jakie problemy może mieć samotny biegacz, jak zgarnąć dwa miliony z milenijnego stołu, odkrywali przed słuchaczami dziwne własności stochastycznego bilardu i zabierali ich w czwarty wymiar, twierdzili, że półgrupy są stateczne, a kosinusy robią psikusy, a także przekonywali, że taka ryba nie istnieje. . .

Joanna Jaszuńska zabrała słuchaczy w *Podróż do wnętrza szczęścia*, która była niezwykle udana i zaowocowała Medalem Filca!

Poniedziałkowy Konkurs na Wzorowego Słuchacza nie mógł się obejść bez rebusu rysunkowego!

(Dociekliwi Czytelnicy znajdą rozwiązania rebusów na naszej stronie internetowej

www.smp.uph.edu.pl.)